



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXVIII. An quâ Humanâ Christus laborarit ignorantîâ?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35233**

*manu Dei?* Sap. 3. Dextera Dei autem est Beatitudo, vt vult Hieron. Aug. &c. Aut est Dei Majestas ac potentia: vt rectius vult Athan. Bas. Cyril. Amb. &c. Psal. 109. *Sede à dexteris meis*, scilicet. par mihi Majestate: Quæ tamen data est Humanitati non in se, sed in supposito: Ideo Humanitas non est Dea, sed Dei; nec æqualis Deo naturaliter, vt Filius Dei, sed per gratiam, id est, per participationem.

AD II. Christus, quæ Deus, est in gloria in seipso: quæ Homo, est in supposito participatiuè.

Sic AD III. Omnia tradita naturaliter vt Deo; communicatiuè vt homini iusto: Sic AD IV.

AD V. Vt impletet omnia de se prophetizata: Vel, per effectus suos, non locali impletione.

AD VI. Minor falsa est: nam man<sup>9</sup> esse sine corpore potest saluâ personâ. Itaque indiuisa est, id est, vnū subsistens.

#### QVÆSTIO XXVII.

*An Christi Caro, seu Humanitas sit Deificata?*

**L**YTHERRANI non verbis, re tamen ipsa videntur Lasserere: *Esse Deificatam*: vt cui<sup>9</sup> Deus Attributa sua Omnia impreficit, velut inst. ameno: At illa sunt Deus ipse; vt in quo nil sit compositum &c.

ANABAPTISTÆ verò & Schwenckfeldiani aiunt ista: Vt Seruetus l. 2. de Trinit. *Caro Christi est diuina, & ex Patris essentia genita.* Memnon Anabaptistarum dux *Ex patris substantia est in verum Virginis delata.* Proinde ceteri, apud Cochlaui lib. de errorib. Monasteriensium: *Christum non habuit veram carnem ex Virgine assumptam.* Et Schwenckfeldius lib. de diu. Mat. It. humanit Christi. *Christi humanitas, post ascensionem est supercraturalis, non craturalis, & est verus Deus.*

LYTHERRVS lib. de Cæna. *Necesse habes Christi Carnem; quæ est cum Deo vna Persona; longissimè extra*

*creaturæ parere; adeoque tam longè, quàm Deus hinc extra creaturam est.* Anno M. D. LXXI. teste C. n. l. in prefat. l. 1. de Cor. upoli Verbi Dei, propè Heidelbergam data licentia est Anabaptistis hanc disputandi quaestionem: *An Christus ex Virgine carnem assumpsit; an aliunde?*

AUTOR. S. Scriptura testatur, natū ex Virgine muliere Christum verum hominem, ac passum. Gal. 3. *Abraha dicta sunt promissiones, & semini eius, qui est Christus.* Et ex recensentur ex ordine Matth. 1. *Liber generationis Iesu Christi, &c.* Act. 2. *Dauid Propheta cum esset, & sciret, quia iurando iurasset ei Deus, de fructu lumbi eius sedere super.* &c.

2. Clarè sic exponit August. epist. 77. *Quoad Verbum, Christus est Creator; quoad carnem, creatura est.* Idem, Serm. 12. *Natus de Patre creauit & matrem: creatus de matre glorificauit Patrem.* S. Fulgentius l. de Incarn. c. 2. *Creari dignatus est non creatus.* Est itaque Christus totus, Deus; sed non Totum est Deus.

3. Quibus cum sanis CALVINISTÆ Vbiquetarios irrideant, videre dabo forsan alibi. Isti enim adeo nolunt Christo cum Patre esse communia Attributa, Bell. l. 1. de Christo cap. 8. vt nec Opera Dei velint Christum omnino participare. Bell. ibid. cap. 9. Argumenta eorum vide *ibid. cap. 15. &c.* Porro de animæ Dominicæ Perfectione quarant. Nam de isto plura inferius, *quest. 35.*

#### QVÆSTIO XXVIII.

*An qua humanâ Christus laborat ignorantia?*

**L**YTHERRVS in Postilla maiore, concionede Melch. Dom. *Intempèram hic quidam asserunt in titionem, dicentes: Si ius nescit, d. est, scire noluit.* Quis opus est istius commentu? *Christus verus homo fuit; quare ut alius purus homo, sed sanctus, non quilibet tempore cogitauit, dixit, voluit, intellexit omnia.* Ex ista. Sicut enim non quolibet tempore omnia videt, audivit, ac sensit; ita etiam corde non omnia scit.

pro agnuit, sed quantum illius dedit, & docuit Dominus. Idem Dom. 1. post Epiph. Et in epist. Nat. Dom. ex Hebr. 1. Christus non fuit statim ab utero Sapientia & gratia plenus. Quantum ei accessit aetate; tantum & magnitudinis; quantum magnitudinis; tantum & rationis; Vig. ratione auctior, ita & Spiritu eius robustior, & Sapientia plenior. 2. Zwinglius in Confess. ad Carolum V. art. 1. Christi sapientia paulatim creuit. Bucerus in Matth. 24 similia Melancthon in Nat. Dom. Bienenius & Lollus in Luc. 2.

CALVINVS in Matth. 24. Ter & quater insanus foret, quise grauatim ignorantia subiceret, quam ne ipse quidem Dei Filius nostram causam subire abnuis. 1. Idem similia in Luc. 2. & isto Agnoitarum vitur argumento: Verbum accepit corruptibile corpus, ut moriendo pro nobis nos a morte liberaret: Ergo accepit etiam nostram ignorantiam, id est, mentem ignorantem, ut nos ab ignorantia liberaret. Ita apud Bell. l. 4. de Christo. c. 1.

2. Idem in Matth. 24. v. 36. Palam est, communem illi ignorationem cum Angelis tribui, ut eorum omnium, qua ad naturam transferenda Ecclesia à Indis ad Gentes, & per orbem propaganda pertinent. & docere nititur ex Eph. 3. v. 10.

3. Idem in Matth. c. 9. v. 2. Palam est, fidei conscium non fuisse illorum, qui paralyticum ei obtulerunt; ab ista quippe, & intus latens.

4. Idem in Matth. c. 21. v. 18. Nec speciem quidem arboris norat, cui. eò quod fructum non faceret, m. ledixit.

5. Nicol. Gallafius, Beza in Ecclesia Geneuensi Collega, in annotationibus in Irenæum lib. 2. c. 49. Ignorauit, ut disceret ipse, & more hominum erudiretur.

SVADENT istis. 1. Hebr. 2. Debiti assimilari fratribus per omnia, absque peccato. 2. Luc. 2. Puer excolebat & confortatur spiritu, plenus sapientia. &c. græcè, qui implebatur. 3. Ibid. Iesus proficiebat sapientia, &c. 4. Marc. 13. De illo die nemo scit, neque Angelus; neque Filius; nisi solus Pater. 5. Matth. 26. Si possibile est, transeat à me calix iste: Sed non quod ego volo; sed quod tu. Esse possibile si tei bar, cur dubitabat? Si ignorabat; ergo aliquid nesciebat esse impossibile. cur enim petebat?

AUTOR. 1. Belli tanè discipuli Agnoitarum, & Gnosticorum. Vide in mea Genealog. q. 11. 2. Quantum ille Gallafius abest à Gnosticis? qui sub ferula præceptoris cuiusdam Orbilionis finxerunt alphabetum didicisse Christum; teste Irenæo lib. 1. c. 13.

3. An vero hæc fides etiam quicquã discrepat ab eorum opinione; qui, ut Iohannes Simlerus ait, Christum Philosophum faciunt? Quanquam nescio, an, quæ in Christum isti audacissimè conferunt, vel in veteres Philosophos conuenire queant. Haud reor Theophrastum, si folia vidisset arboris, speciem eius ignoraturum fuisse.

4. Quid ego huc congeram, quæ ex D. Tho. p. 3. q. 9. 10. 11. 12. & ex Magistro sent. in 3. dist. 13. Theologi exactissimè, locupletissimeque exequuntur? Quæque Illust. Bell. l. 4. de Christo, c. 3. 4. è SS. Patribus & Ratione producit? Et nos in Parte secunda Discursuum realium, Dom. 1. Epiph. non pauca. Item in General. mea quest. 11. Item in Antichristo quest. 10. & in subiecto zytimate: Vbi & patebit ad SVASIONES Solutio. Vide & q. 32.

#### QVÆSTIO XXIX.

Num Anima Christi esse pradiata debuerit fide infusa?

CALVINVS in cap. 4. Matt. v. 3. Christus Fide, ut alius homo, fuit pradiatus. Idem in Matt. c. 26. v. 39. Fidem eius rectè Satanæ aggressus est. Et fide retinuit sibi Deum propitium. Idem in Matt. c. 27. v. 49. Fidè inconcussam in tentationibus, illam in passione conseruauit. Vide inf. quest. 47.

AUTOR. Fides, Hebr. II. est sperandarum substantiarum: argumentum non apparentium. At Christus sciuit, quod repositum